

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 5250
Den 16. maj 2024

Miljøministerens besvarelse af MOF alm. del spørgsmål nr. 736 stillet den 19. april 2024 på vegne af udvalget.

Spørgsmål nr. 736

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 18/4-24 fra Velas om at ammoniakregulering spænder ben for udvikling af landbrugsvirksomheder, jf. MOF alm. del - bilag 430?”

Svar

Henvendelsen vedrører en verserende sag om revurdering af et husdyrbrug, hvor der endnu ikke er truffet en afgørelse. Som minister kan jeg ikke kommentere på behandlingen af en konkret, verserende sag.

Jeg kan dog oplyse, at den gældende ammoniakregulering, herunder kravet for maksimal udledning af ammoniak til kategori 1 natur, blev indført ved en ændring af lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug i 2011 (lovforslaget L 12, Folketinget 2010-11 (1. samling)). Loven udmøntede dele af aftalen ”Grøn Vækst” og blev vedtaget af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

Ammoniakkravene blev med L12 indført successivt under henvisning til, at husdyrbrug, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke overholdt kravene, kunne fortsætte med den hidtidige, lovlige drift. Samtidig indebar loven dog, at kravene skal overholdes, såfremt husdyrbruget udvides eller ændres, og ammoniakkravene til kategori 1- og 2-natur skal iagttages ved revurdering. I forhold til kategori 1-natur skyldes kravet bl.a. hensynet til habitatdirektivet. I situationer hvor et husdyrbrug ved revurderingen ikke overholder ammoniakkravene, skal kommunen sikre, at kravene overholdes, og at der, om nødvendigt, udstedes påbud om anvendelse af ammoniakreducerende teknologi på husdyrbruget. Såfremt kommunen ikke finder grundlag for at påbyde overholdelse af ammoniakkrav på revurderingstidspunktet, herunder som følge af en proportionalitetsbetragtning, fastsætter kommunen en frist for ammoniakkravets overholdelse under hensyn til den forventede restlevetid for husdyrbrugets staldanlæg for at tage højde for landbrugerens investering. Staldanlæg har i de fleste tilfælde en levetid på cirka 15-20 år. Levetiden vil i helt særlige tilfælde kunne forlænges til højst 25-30 år. På dette tidspunkt anses produktionsanlægget således som udtjent og afskrevet.

Miljøministeriet vurderer ikke, at det vil være foreneligt med reglerne eller hensynet til den sårbare natur, hvis husdyrbrugenes frist for at opfylde ammoniakkravene forlænges eller kravene på anden måde sættes ud af kraft.

Jeg kan dog oplyse, at der på nuværende tidspunkt pågår et arbejde i ammoniakudvalget med det formål, at afdække mulighederne for en modernisering af ammoniakreguleringen under

hensyntagen til sårbar natur, herunder natur omfattet af habitatdirektivet, og at den aktuelle sag vil kunne indgå i det videre arbejde i ammoniakudvalget.

Magnus Heunicke

/

Martin Hansen